

Dosar nr.:

- anulare act control taxe și impozite

ROMANIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA COMERCIALĂ, CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 577

Sedința publică din

Președinte :

Grefier :

Pe rol, judecarea cauzei civile având ca obiect „anulare act control taxe și impozite formulată de reclamanta comuna Suceava, în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA.

La apelul nominal făcut în ședința publică lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Instanța respinge ca nefondată cererea reclamantei de suspendare a judecării cauzei în baza art. 244 alin. 1 pct. 2 Cod procedură civilă și rămâne în pronunțare cu privire la soluționarea cauzei.

După deliberare,

TRIBUNALUL :

Asupra cauzei de față constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal la data de 18 septembrie 2006, sub nr. [ ] jud. Suceava a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Suceava, să anuleze Decizia nr. [ ] din [ ] emisă de această instanță precum și decizia de impunere nr. [ ]

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că la data de [ ] în urma unui control efectuat la Asociația „ [ ] pârâta a emis decizia de impunere nr. [ ] lei (RON) ce reprezintă suma de [ ] prin care a fost obligată la plata sumei de [ ]

Menționează reclamanta că numitul [ ] care la data efectuării controlului era președinte al Asociației „ [ ] a încasat în perioada 2003 – 2006 suma de [ ] de la membrii asociației suma de [ ] lei (ROL) pentru plata unor servicii prestate de terți, respectiv pentru tăiatul arborilor și trasul acestora la rampă.

Această sumă nu reprezintă nicidecum un venit al asociației care să impozabil, ci cheltuială efectuată de către fiecare membru al obștii în cuantum proporțional pentru exploatarea (tăiatul arborilor și trasul acestora la rampă) cantității de lemn ce i se cuvenea în raport cu suprafața de pădure ce o are în proprietate.

Reclamanta a mai arătat că fostul președinte al asociației, [ ] se face vinovată de încălcarea legislației financiare, motiv pentru care la data de [ ] adunarea generală a asociațiilor a hotărât schimbarea acestuia din funcție și sesizarea organelor abilitate în prezent, [ ] este cercetat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava și de către Inspectoratul Județean de Poliție Suceava.

Se mai arată că în mod injust a fost stabilită impunerea ca impozit pe profit, ținând cont că „ [ ] este o asociație non-profit, înființată în baza OG nr. 26/2000

și sumele pentru plata prestatorilor de servicii pentru exploatare pot fi încadrate drept cotizații a membrilor și nu pot fi considerate ca venit din prestări servicii.

În dovedirea susținerilor sale, reclamanta a depus la dosar, în copie: decizia nr. _____ decizia de impunere nr. _____ adresa nr. _____ din _____ a Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava a depus la dosar întâmpinare prin care a invocat excepția inadmisibilității față de capătul de cerere privind anularea sumei de _____ lei RON, reprezentând obligații de plată suplimentare, motivat de faptul că nu a fost parcursă procedura administrativă de atac, ca și etapă obligatorie.

În motivare se arată că obligativitatea parcurgerii procedurii administrative prealabile este stipulată prin deciziile Curții Constituționale nr. _____ din _____ și nr. _____ cu caracter definitiv, potrivit cărora reclamațiile formulate potrivit Codului de procedură fiscală nu sunt acte de jurisdicție, ci acte administrative supuse cenzurii, cărora nu le este aplicabilă dispoziția constituțională privind caracterul facultativ al procedurii.

Pe fondul cauzei pârâta a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și menținerea actelor administrative atacate ca legale și temeinice.

A arătat că, referitor la suma de _____ lei RON reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar, în urma verificării efectuate la Asociația „_____”, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 2003 – 2004 reclamanta nu a înregistrat în contabilitate toate veniturile aferente activității desfășurate și nu a calculat și virat la bugetul de stat impozitul pe profit aferent veniturilor impozabile realizate.

Astfel, s-a constatat că _____ a primit în proprietate suprafața de 126 ha teren cu vegetație forestieră, situată pe teritoriul comunei _____ în baza titlului de proprietate _____ din _____. Din notele explicative date de către unii membri ai obștii a rezultat faptul că președintele asociației a încasat de la membrii acesteia pentru lucrările de fasonat și scos la drum auto ale fiecărui metru cub de material lemnos convenit câte _____ lei RON în anul 2003 și câte _____ lei RON în anul 2004, cu mențiunea că nu au fost emise documente de încasare (chitanțe) pentru toate sumele încasate.

Pârâta a mai arătat că pentru determinarea realității cantității de masă lemnoasă exploatarea, precum și a veniturilor aferente, organele de control fiscal au solicitat Ocoalelor Silvice _____ și „Bucovina” _____ actele de punere în valoare, autorizațiile de tăiere și justificarea cantității de masă lemnoasă aprobată pentru tăiere în perioada 2003 – 2005.

Întrucât reclamanta nu a emis documente de încasare pentru toate sumele primite de la membri pentru lucrările de fasonat și scos la drum auto ale fiecărui metru cub de lemn convenit, s-a procedat la determinarea sumei încasate în perioada 2003 – 2004 cu ajutorul datelor transmise de cele trei ocoale silvice, rezultând un impozit pe profit datorat de _____ lei RON, din care asociația contestă doar suma de _____ lei RON.

Pârâta învederează instanței că obligativitatea plății impozitului pentru profitul impozabil obținut din orice sursă este reglementată prin art. 1,7 și 20 din Legea nr. 414/2002 și art. 7, 13, 14, 15, 19 și 34 din Legea nr. 571/2003, iar în ceea ce privește legalitatea determinării profitului impozabil prin estimare, sunt aplicabile prevederile art. 66 alin. 1 din OG nr. 92/2003 republicată.

Legalitatea stabilirii obligațiilor de plată suplimentare reiese din însăși contestația formulată, în conținutul căreia reclamanta recunoaște încălcarea legislației fiscale.

La data de 12 februarie 2007 s-a dispus suspendarea soluționării cauzei, pentru lipsa nejustificată a părților, în conformitate cu dispozițiile art. 242 pct. 2 C.proc.civ.

Cauza a fost repusă pe rol la cererea reclamantei, care a solicitat continuarea judecării.

Prin memoriul de la fila 48 dosar, reclamanta a solicitat suspendarea judecării cauzei, în baza art. 244 alin. 1 pct. 2 C. proc.civ., motivat de faptul că față de fostul său președinte,

s-a început urmărirea penală pentru săvârșirea infracțiunilor de delapidare și de evaziune fiscală, prevăzute de art. 215 ind. 1 alin. 2 C. pen. și respectiv de art. 11 lit. a din Legea nr. 87/1994, cu aplicarea art. 13 C. pen.

Instanța a procedat la termenul din data de _____ la respingerea cererii de suspendare, apreciind că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 244 alin. 1 pct. 2 C.proc. civ., deoarece infracțiunile pentru care este cercetat numitul _____ nu ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează a se da în prezenta cauză.

Asupra excepției inadmisibilității capătului de cerere privind contestarea sumei de lei, reprezentând obligații de plată suplimentare, invocată de către pârâtă, instanța constată că art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 instituie obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile de către persoana care se consideră vătămată într-un drept al său prevăzut de lege printr-un act administrativ.

În speță, fiind contestate acte administrative fiscale, era obligatoriu recursul administrativ prealabil prevăzut de art. 175-188 din Codul de procedură fiscală, în forma în vigoare la data respectivă, respectiv cea republicată în Monitorul Oficial nr. 863 din 26 septembrie 2005.

Or, reclamanta a înțeles să conteste măsurile stabilite prin decizia de impunere nr. _____ din _____ doar cu privire la impozitul pe profit în sumă de _____ lei, cu dobânzile și penalitățile aferente, în sumă de _____ lei, respectiv _____ lei.

Conform art. 109 alin. 2 C.proc.civ., în cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței competente se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, în condițiile stabilite de acea lege.

Cum în speță reclamanta nu a exercitat recursul administrative prealabil, obligatoriu înainte de sesizarea instanței de contencios administrativ, decât cu privire la suma de _____ lei, instanța urmează a admite excepția invocată de către pârâtă prin întâmpinare și a respinge capătul de cerere vizând contestarea sumei de _____ lei ca inadmisibil.

În ceea ce privește capătul de cerere vizând contestarea sumei de _____ lei, instanța constată că acesta este nefondat.

Prin decizia de impunere nr. _____ din _____ emisă de pârâtă s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale suplimentare în sumă de _____ lei reprezentând impozit pe profit, _____ lei dobânzi și _____ lei penalități.

S-a reținut că asociația reclamantă nu a înregistrat toate veniturile încasate de la membrii obștei pentru fiecare metro cub de material lemnos convenit, fasonat și scos la drum auto, în sumă totală de _____ ROL pentru anii 2003 și 2004, cu consecința diminuării impozitului pe profit datorat bugetului de stat și nu a calculate, evidențiat și virat la bugetul de stat impozit pe profit pentru acești doi ani.

Contestația formulată de reclamantă cu privire la suma de _____ lei a fost respinsă ca neîntemeiată prin decizia nr. _____ din _____ a pârâtei, cu motivarea că asociația a realizat în perioada 2003-2004 numai venituri impozabile din activitatea desfășurată, astfel încât avea obligația de a plăti impozitul pe profit aferent acestei perioade.

Instanța apreciază că în mod corect au fost înlăturate criticile contestatoarei în sensul că se impunea a fi avute în vedere cheltuielile făcute pentru plata serviciilor prestate de terți, constând în tăiatul arborilor și trasul acestora la rampă, în condițiile în care acestea nu au fost evidențiate din punct de vedere contabil și, mai mult, nu au la bază contracte sau convenții încheiate cu prestatorii de servicii.

Față de dispozițiile art. 1 și 20 din Legea nr. 414/2002, coroborate cu dispozițiile art. 65 din Codul de procedură fiscală, în forma în vigoare la data respectivă, instanța consideră că în mod justificat s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a impozitului pe profit și a accesoriilor constând în dobânzi și penalități de întârziere.

Ca urmare, în baza art. 218 alin. 2 C.proc.fisc., instanța va respinge capătul de cerere vizând contestarea sumei de   lei ca nefondat.

**Pentru aceste motive,
În numele legii,
DECIDE:**

Admite excepția inadmisibilității, invocată de pârâta Direcția Generală a a
Finanțelor Publice Suceava cu privire la capătul de cerere vizând contestarea sumei de
lei reprezentând obligații de plată suplimentare, formulat de reclamanta
Jud. Suceava.

Respinge acest capăt de cerere ca inadmisibil.

Respinge ca nefondat capătul de cerere vizând contestarea sumei de   lei.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi,

Președinte,

Grefier,

Red. .

Tehnored.